

[Nørgaard Sørensen]

generelle kamp mod arbejdsløsheden og herunder ungdomsarbejdsløsheden.

Udgiften til understøttelse og bistandshjælp til unge er et konkret bevis på problemets omfang. Det understreger det nødvendige i en stor indsats her og nu, og derfor hilser vi også i den socialdemokratiske gruppe regeringens redegørelse velkommen. Den lægger op til en forhåbentlig konstruktiv debat om de midler, der skal anvendes. Men vi lægger helt afgørende vægt på redegørelsens målsætning: en landsdækkende ungdomsgaranti inden for de næste to år.

Altafgørende for den socialdemokratiske folketingsgruppe er det, at der ikke på forhånd er en negativ holdning i folketinget, når vi skal til at behandle de konkrete forslag, og det er også afgørende for den socialdemokratiske gruppe, at diskussionen ikke ender i en uforpligtende tilslutning til at gøre et eller andet ved problemet. Den form for diskussion vil kun føre til ét resultat, nemlig at der ikke sker noget, og at indsatsen derved naturligvis bliver helt og aldeles utilstrækkelig. Den situation vil politisk set være uacceptabel for den socialdemokratiske folketingsgruppe.

En del af den hidtidige indsats har bestået af ekstraordinære foranstaltninger, men den væsentligste indsats har været at udbygge kapaciteten på uddannelsesområdet samt en række arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, og det kan vi også se af redegørelsens tal for udvidelsen af uddannelseskapaciteten. Men selv om kapacitetsudvidelsen har været stor, næsten en fordobling for de sidste 7-8 år, hvad angår erhvervsuddannelserne, står vi tilbage med en konstatering af, at vi stadig mangler uddannelsespladser.

Da vi finder det vigtigt allerede til sommer at kunne garantere alle de elever, der går ud af folkeskolen, en uddannelse, må vi også erkende, at dette betyder, at ikke alle unge kan få netop den uddannelse, de ønsker sig, men der kan blive tale om at vælge mellem andre muligheder, og der kan blive tale om i højere grad at fremme mobiliteten blandt de unge. Ligeledes vil en obligatorisk skolevejlederordning, som foreslås indført, naturligvis være med til at fremme selve målsætningen.

For de erhvervsfaglige grunduddannelser må der imidlertid ske en sådan kapacitetsudvidelse, at alle, der ønsker det, kan få en faglig uddannelse, og samtidig må vi fremme

strukturændringer i EFG-uddannelserne, ikke mindst af hensyn til kvinderne; ligestilling fremmes først og fremmest ved at sikre kvinder en kompetencegivende uddannelse. Her tænker vi først og fremmest på forsøg med EFG inden for social- og sundhedsuddannelserne, og det vil samtidig kunne modvirke tendensen til stadig at skrue eksamenskravene op, f.eks. ved snart at kræve studentereksamen som forudsætning for at komme ind på enhver form for uddannelse.

Socialdemokratiet vil medvirke til at fremme alle de forslag, der kan mindske den såkaldte gøgeungeeffekt, og vi vil samtidig være med til at sikre en mere rimelig udnyttelse af de ressourcer, der er afsat på uddannelsesområdet. Uddannelserne har imidlertid ikke megen mening, hvis der ikke også er det nødvendige antal lære- og praktikpladser, og derfor er vi tilfredse med, at regeringen nu vil sikre dette gennem lovgivning.

Af de to modeller, regeringen foreslår, foretrækker vi modellen med Arbejdsgivernes Elevrefusion; den er mest solidarisk, og den er lettest at administrere. Der ligger selvfølgelig også en mulighed for at kombinere de to modeller, altså AER-modellen og kvotaordningen.

Socialdemokratiet vil også pege på, at det burde være naturligt at gøre erhvervsstøtte og tilbud på licitationer betinget af oprettelse af praktikpladser, ligesom vi understreger det nødvendige i, at proceduren ved godkendelse af praktiksteder bliver gjort langt mere smidig, end tilfældet er i dag.

Så har Berlingske Tidende i dag brugt det meste af en side på at offentliggøre en opinionsundersøgelse, som siger, at næsten 80 pct. af befolkningen går imod en lovgivning på praktikpladsområdet.

Det er en meget interessant undersøgelse, der er foranlediget af Dansk Arbejdsgiverforening, som åbenbart har betalt Gallup Institut for at foretage denne undersøgelse, og det er et overraskende resultat, at 80 pct. af befolkningen går imod, at dette folketing forpligter sig til at sikre alle unge en praktisk eller læreplads. Men det er alligevel ikke så overraskende, når man læser det spørgsmål, Dansk Arbejdsgiverforening har bedt Gallup om at stille. Spørgsmålet lyder - jeg citerer fra Berlingske Tidendes side i dag:

»Nogle mener, at man gennem lovgivning skal tvinge virksomhederne til at oprette flere